

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

TEMBR

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Zapożyczone z francuskiego TEMBR, TIMBRE (od fr. timbre) to 'charakterystyczne brzmienie określonego instrumentu lub czyjegoś głosu; barwa dźwięku'. Piszemy TEMBR albo TIMBRE, wymawiamy starannie [tembr], starając się zachować dźwięczność spółgłosek, albo też – mniej starannie i „po mazowiecku” – [tempɾ], z ubezdźwięcznieniem pomiędzy spółgłoskami sonornymi, ale nigdy przesadnie „tębr” ani „tępr”. Zapis TIMPRE to zapis zgodny z oryginalną, francuską postacią słowa, zapis TEMBR to zapis spolszczony, dostosowany do wersji fonetycznej słowa. Wersję spolszczoną odmieniamy „normalnie”, a wersję oryginalną – z apostrofem (pamiętając po pierwsze, że obie wymawiamy tak samo, a po drugie, że w miejscowniku przed zmiękczejącą końcówką -e, która wymusza alternacje spółgłoskowe, nie ma apostrofu): Takiego tembru / timbre'u próżno szukać u współczesnych wokalistów; Dzięki ciepłemu, niskiemu tembrowi / timbre'owi głosu została cenioną lektorką; Miał cudowny tembr / timbre głosu; Charakteryzował się szczególnie, miękkiem tembrem / timbre'em; O chrapliwym tembrze / timbrze jej głosu można by pisać zarówno poematy, jak i prace doktorskie.